

ПРОТОКОЛ

№ 115

гр. Бургас, 06.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора Й. Цв. Д. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222000600095 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура - Бургас се явява прокурор Й.Д.

Жалбоподателят подсъдим М. М. М., редовно призован, се явява лично и с упълномощения си защитник **адв. С.К.** от АК – Бургас.

Явяват се защитниците на подсъдимия - М. З. М. и Н. М.М.

ПОДСЪДИМИЯТ М.М. : Заявявам, че не желая повече в производството да ме защитават моите родители – баща ми М. З. М. и майка ми Н. М.М. Моля да бъдат заличени от списъка на лицата за призоваване.

Жалбоподателят частен обвинител Ш. И. М. редовно призован, не се явява. Не се явява и неговия повереник **адв. Ангелов Б.** от АК - Бургас.

Жалбоподателят частен обвинител Х.. Ш. И., редовно призована, не се явява. Не се явява и повереникът ѝ **адв. А.Б.** от АК - Бургас.

Жалбоподателят частен обвинител Ф. Х. Х., редовно призована, не се явява. Вместо нея се явява повереникът ѝ **адв. Н.В.** от АК – Варна.

Жалбоподателят частен обвинител Е. С. Ю., редовно призована, се явява лично и със своите повереници **адв. П.К.** от АК – Бургас и **адв. Н.Д.** от АК – Бургас.

Жалбоподателят частен обвинител И. И. Ю., редовно призован, се явява лично и със своите повереници **адв. П.К.** от АК – Бургас и **адв. Н.Д.** от АК – Бургас.

Съдът докладва постъпила молба, подадена от адв. А.Б., в качеството му на повереник на жалбоподателите частни обвинители Ш.М. и Х. И., с която уведомява съда, че в случай на невъзможност да се яви в днешното съдебно заседание, делото да бъде разгледано в негово отсъствие. Със същата молба заявява, че поддържа подадената от него въззивна жалба, оспорва въззивната жалбата на подсъдимия, която счита за неоснователна.

По даване ход на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ Е.Ю.: Да се разгледа днес делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ И. И. Ю.: Да се разгледа днес делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ М.М.: Съгласен съм да се разгледа делото днес.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото и изслуша становищата на страните, намира, че са налице изискванията на процесуалния закон за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание. Неявилите се частни обвинители са редовно призовани за днес. Редовно призован е и повереникът им адв. А.Б.. Не са посочили уважителна причина за неявяването си. Техният повереник в писмена молба заявява, че е съгласен делото да се разгледа в негово отсъствие. При тези данни и като съобрази, че явяването на частните обвинители и поверениците не е задължително в настоящото производство, съдът намира, че са налице условията за даване

ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

АДВ. В.: Във връзка със здравословното състояние на моята подзащитна Ф.Х., представям и моля да приеме изследване от външна диагностика с превод от немски език, издадено от Институт за диагностична и интервенционална радиология при Технологичния университет в гр. Мюнхен. В предходното съдебно заседание съм представил доказателства, че майката е болна от карцином на млечната жлеза и се лекува в Германия. Представям и списък на разноските, тъй като съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата водя безплатно производството за моята доверителка Ф.Х., която е финансово затруднена и няма възможност да ми заплати адвокатски хонорар. Други доказателства няма да сочим.

АДВ. К.: Няма да сочим нови доказателства.

АДВ. Д.: Няма да сочим нови доказателства по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ Е.Ю.: Няма да сочим нови доказателства.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ И. И. Ю.: Няма да сочим нови доказателства.

АДВ. К.: Представям нов трудов договор № 2/14.01.2022 г. и длъжностна характеристика на доверителя ми М., тъй като е променено трудовото му правоотношение.

ПОДСЪДИМИЯТ М.М.: Да се приемат представените от защитника ми доказателства. Други доказателства няма да соча.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат представените писмени доказателства.

АДВ. В.: Не възразява да се приемат представените

доказателства.

АДВ. К.: Не възразявам да се приемат представените доказателства.

АДВ. Д.: Не възразявам да се приемат представените доказателства.

Частните обвинители Е.Ю. и И.Ю. поотделно заявяват, че не възразяват да се приемат представените писмени доказателства.

АДВ. К.: Не възразявам да се приемат представените писмени доказателства.

ПОДСЪДИМИЯТ: Не възразявам да се приемат представените писмени доказателства.

По доказателствата, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като писмени доказателства представените от защитника адв. К. заверени преписи от Трудов договор № 2/14.01.2022 г. и длъжностна характеристика относно подсъдимия М., както и представените от адв. В. документи - изследване от външна диагностика с превод от немски език и списък на разноските.

ПРОЧИТА на основание чл. 283 от НПК приложените по делото като писмени доказателства документи.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата и съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам жалбите и на двете страни за неоснователни. Въпреки че същите касаят само размера на наказанието, въззивният съд следва да провери изцяло правилността на присъдата и в тази връзка следва да се отбележи, че производството пред първоинстанционния съд е протекло по реда на глава 27, при хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, като в хода му няма допуснати процесуални нарушения.

Първоинстанционният съд е преценил поотделно и в тяхната

съвкупност всички относими доказателства приобщени по делото и с оглед разпоредбата на чл. 373, ал. 3 от НПК, е приел фактическа обстановка, сходна с изложената такава в обвинителния акт, въз основа на която е достигнал до обоснован правен извод, че подсъдимият е осъществил деянието, посочено в обвинителния акт. Не приемам единствено извода на съда, че в случая формата на вината е несъзнавана непредпазливост, а именно небрежност, а не предложената такава в обвинителния акт - престъпна самонадеяност, тъй като според съда подсъдимият не е показвал, че е съзнавал опасността и че разчита на своите опит и умения или на външни фактори за предотвратяването ѝ, а е разчитал само на случайността.

Считам, че подсъдимият ясно е съзнавал, че осъществява деяние, от което могат да последват отрицателни последици, движейки се нощно време със скорост от 130 км/ч, т.е. с 40 км/ч над разрешената, при навлизане в десен завой и наличие на още трима пътници в автомобила. Той обаче е считал, че може да избегне опасността, разчитайки именно на своите опит и умения, и на факта, че е познавал много добре този пътен участък и вероятно много пъти е преминавал през него с подобна скорост, с оглед на предишните му административни наказания, като в този смисъл са Решение № 12/2022 г. и Решение № 60147/2021 г. и двете на ВКС.

Въпреки това мое възражение, считам, че наложеното наказание е правилно определено предвид това, че формата на вината е предмет на състава на престъплението и съгласно нормата на чл. 56 от НК не може да бъде отчитана като смекчаващо или отегчаващо вината обстоятелство, както впрочем и отчетеното от първоинстанционния съд, че причинената смърт на две лица и средна телесна повреда на още едно лице също са елементи от състава на престъплението и не могат да бъдат отчетени като отегчаващи вината обстоятелства.

Солидаризирам се със заключението на Окръжен съд, че при определяне на наказанието, същото следва да бъде определено при превес на смекчаващите вината обстоятелства, като младата възраст на подсъдимия, чисто съдебно минало, трудова ангажираност, добри характеристични данни, съдействие за разкриване на обективната истина, оказаната помощ на пострадалия И. М., искреното съжаление и разкаяние за стореното.

Споделям и изводите на първоинстанционния съд, че като отегчаващо вината обстоятелство следва да се заличат предходните наказания на подсъдимия, наложени по административен ред и най-вече санкционирането за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДП. Обоснован и законосъобразен е изводът на първоинстанционния съд, че не са налице законовите условия за приложение на чл. 66, ал. 1 от НК, с оглед определения размер на наказанието „лишаване от свобода“, което в случая е 6 години, а след редукцията по чл. 58а, ал. 1 от НК става 4 години, и са налице законови пречки за приложение института на условното осъждане.

Отделно от това считам, че с оглед постигане целите на чл. 36 от

НК, за превъзпитанието на подсъдимия, а и на останалите водачи, наказанието „лишаване от свобода“ следва да бъде изтърпяно ефективно. Този извод се обосновава и от фактите по делото, установяващи допуснато от подсъдимия грубо нарушение на Правилата за движение по пътищата и степента на проявената от него безразсъдност при конкретната пътна обстановка.

С оглед на молбата на частните обвинители за завишаване на наложеното наказание, считам, че обществените настроения не трябва да имат решаващо значение при индивидуализиране на наказанието, тъй като същото трябва да съответства на престъплението и да е справедливо. В случая наложеното наказание е при превес на смекчаващите вината обстоятелства, поради което правилно е било определено под средния размер, предвиден в закона, но същевременно същото е и достатъчно тежко, тъй като надхвърля два пъти предвидения минимум от 3 години.

Ето защо считам, че неправилно и необосновано се явява в случая да се коригира било като се завиши или като се намали размера на наложеното наказание, тъй като друго по размер ще бъде или безполезно високо или неоправдано ниско, и не би довело до постигане целите на наказанието.

Считам също така, че законосъобразно е приложена нормата на чл. 343г от НК и справедливо е определено подсъдимият да бъде лишен от право да управлява МПС в срок от 6 години.

В заключение, моля изцяло да потвърдите обжалваната присъда като правилна и законосъобразна.

АДВ. В.: Уважаеми апелативни съдии, уважаема госпожо прокурор, поддържам така подадената въззивна жалба и допълнението към нея. Много подробно в допълнението към въззивната жалба съм изброил доводите, заради които считам, че присъдата наложена на подсъдимия М. е явно занижена, като размерът на наложеното наказание не отговаря на извършеното деяние. Не съм съгласен с прокурора от Апелативна прокуратура - Бургас, който изложи доводи, че не трябва да взима превес общественото мнение по повод извършеното деяние от подсъдимия М.. Отварям една скоба, по една статистика на българската асоциация на пострадалите при ПТП, за предходната година Бургас и бургаска област са на трето място по починали младежи до ***-годишна възраст. Считам, че БОС не е подложил на обективна преценка доказателствата относими по чл. 54 НК и имащи значение за определяне обема на наказателната принуда.

Деянието се отличава с изключително висока степен на обществена опасност. Починали са двама младежи на възраст под *** години, като се има предвид, че техният живот тепърва е предстоял – трябвало е да създават семейства, да стават бащи и т.н., но едно безразсъдно поведение от

страна на подсъдимия М. е приключило техния житейски път.

Първоинстанционният съд неправилно е отчел превес на смекчаващите отговорността обстоятелства като младата възраст на извършителя на деянието, но и починалите са също на такава млада възраст, уважаеми апелативни съдии. Неправилно съдът е тълкувал предходните нарушения на подсъдимия М. от ЗДП като такива, които не дават основание да се счита, че подсъдимият е системен нарушител по ЗДП. Въпреки неговия кратък опит като водач на МПС, същият е допуснал съществени нарушения по ЗДП, а именно по чл. 150 от ЗДП и чл. 6, т.1 от ЗДП, както и трикратно е бил санкциониран с фишове за нарушение по чл. 21, ал.1, чл. 70, ал. 3 и чл. 105, ал. 1 от ЗДП.

На следващо място, младата възраст на водача, както и липсата на стаж като водач, предполага едно особено внимание при сядане зад волана и при управление на автомобила, както и съответно неговата отговорност, която трябва да бъде определяща. Шофирането със скорост доста над разрешената за пътния участък не е нито отговорно, нито внимателно поведение на подсъдимия М. като водач, още повече, като се има предвид и обстоятелството, че същият не е бил само водач на МПС, той е и возил спътници в своя автомобил.

В тази връзка с изложеното, считам, че първоинстанционната присъда е явно занижена по отношение на размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“, което считам, че трябва да определите в размер от максимума, който е предвидил законодателят и същевременно да определите максимума предвиден в съответния текст по чл. 343, ал. 4 НК, минимум 15 години „лишаване от свобода“, като бъде редуцирано на 10 години и на основание чл. 343г, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК да наложите наказание „лишаване от правоуправление“ за срок от 15 години, като след неговата редукция да бъде в срок от 10 години.

Моля да ми се присъдят направените разноски съобразно представения от мен списък в размер на 1500 лева за доверителя ми Ф.Х.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, уважаема госпожо прокурор, от името на доверителите ни, поддържам подадените въззивни жалби от тяхно име против първоинстанционната присъда.

С въззивната си жалба желаем да бъде увеличено наказанието на подсъдимия, като считаме, че подходящото наказание е 9 години, след което с оглед разпоредбата на чл. 373, ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 58, ал. 1 от НК, наказанието да бъде намалено с 1/3, т.е. на 6 години „лишаване от свобода“. Поддържаме доводите си във въззивните жалби, с оглед на това, че според нас първоинстанционният съд неоснователно е дал по-голям превес на смекчаващите вината обстоятелства, отколкото утежняващите такива.

В тази връзка, Ви моля да имате предвид изложените доводи във

въззивните жалби и да постановите Вашия съдебен акт като измените присъдата на първоинстанционния съд и увеличите наказанията.

АДВ. Д.: Поддържам въззивните жалби на моите доверители. Присъединявам се към казаното от колегата К. и моля да измените присъдата на първоинстанционния съд и увеличите наказанията.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Е.Ю.: Присъединяваме се към казаното от моите повереници и моля да се увеличат наказанията на подсъдимия.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ И.Ю.: Присъединяваме се към казаното от моите повереници и моля да се увеличат наказанията на подсъдимия.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, моля Ви да постановите съдебен акт, чрез който да уважите подадената въззивна жалба, като намалите наложеното на М. наказание лишаване от свобода и приложите института на условното осъждане.

След като се запознах с мотивите към обжалваната присъда, констатирах, че по същество първоинстанционният съд е споделил всички наши възражения и аргументи, касаещи определяне на наказанието, поради това ще бъде максимално кратък.

На първо място, БОС е споделил нашето становище, че в случая видът непредпазлива форма на вината е небрежност, несъзнавана непредпазливост. Ние сме изложили аргументи в тази насока, те са инкорпорирани в мотивите на първоинстанционния съд, така че няма как да приема становището на прокуратурата, че бихме могли да говорим за престъпна самонадеяност. Разбира се, решения винаги могат да се цитират, но трябва да се държи сметка на фактологията по делото и ние твърдим, че тази фактология, която е установена в това наказателно производство, налага този извод на съда. Оттук нататък ние още пред първоинстанционния съд не сме оспорвали обстоятелството, че превишаването на скоростта, което е в причинна връзка с настъпилия резултат, в крайна сметка е едно отегчаващо отговорността обстоятелство и нямаме възражения в тази насока. Приехме, че нарушението на правилата за движение също отегчава отговорността на М., но тук разбира се имаме своите резерви затова, защото следва да се държи сметка за естеството, за характера на тези нарушения. Ако погледнем разпоредбата, по която той е наказан, че видим, че тук става въпрос за едно незначително превишаване на скоростта, но нещо по-важно, глобите, които са наложени за тези нарушени разпоредби на Закона за движение по пътищата,

са платени и от тяхното плащане е изтекъл срок повече от 1 година. Оттук нататък, по мое мнение, това обстоятелство следва да бъде тълкувано в полза на М. и до голяма степен да премахне тежестта, която имат тези нарушения върху степента обществена опасност на неговата личност, а иначе няма никакви съмнения за наличието на един значителен превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, те коректно са изброени от първоинстанционния съд, не намирам за необходимо отново да ги повтарям.

Днес представихме и писмено доказателство, че трудовата ангажираност отново е налична и към днешна дата. Подчертавам това обстоятелство дотолкова, доколкото имаше никакви възражения от страна на представителите на частното обвинение, че той бил трудово ангажиран след извършване на деянието с единствената да я наречем користна цел, да постигне определен процесуален резултат. Това далеч не е така. Вие ще видите сред доказателствата по делото, че преди той е работил във Франция, че това всъщност беше основанието той да бъде с тежка мярка за неотклонение „задържане под стража“, защото имайки осигурена работа в чужбина, съответно той има и доход, който да му позволи да се укрие. Така че неговата трудова ангажираност е факт.

При този значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, аз ще Ви помоля да определите наказание към минималния предвиден в закона, който да бъде редуциран по предвидения от закона ред и в крайна сметка редуцираното наказание да бъде не по-високо от 3 години „лишаване от свобода“. Всъщност, това би било и първата кумулативно необходима предпоставка за приложение института на условното осъждане. Аз си мисля, че що се касае до отговора на въпроса, дали институтът на условното осъждане би помогнал за постигане целите на наказанието по чл. 36, би следвало да се даде положителен отговор.

Изцяло положителни са характеристикните данни за М. Ясно е какво е неговото отношение към това, което е сторил. Всъщност, тази негова реакция чисто емоционално е обективизирана още веднага след пътнотранспортното произшествие и тя се извежда от показанията на единия от полицейските служители, който е разпитан като свидетел, а именно репликите му: „По-добре аз да бях на тяхно място“. Затова си мисля, че би се постигнал баланс на генералната и на специалната превенция ако бъде приложен институтът на условното осъждане.

За това Ви моля за съдебен акт в този смисъл.

Искам да отбележа нещо, предполагам, че това е по-скоро технически пропуск, ние в жалбата си нямаме възражения в тази насока, но с оглед разпоредбата на чл. 314, ал. 1 от НК, ще си позволя да Ви помоля да измените присъдата и в следната ѝ част. Съдът е приспаднал от наказанието „лишаване от право на управление“ времето, през което М. е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“, но всъщност още на следващия ден или деня на произшествието, наблюдаващият прокурор е издал

постановление, с което е отнел на основание чл. 69а от НК свидетелството за правоуправление на М. То продължава да бъде отнето. Така че лично моето мнение е, че наказанието „лишаване от право на управление“, от това наказание следва да бъде приспаднал срока от отнемане на свидетелството до влизане в сила на присъдата. За това Ви моля за съдебен акт в този смисъл.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ М.М.: Присъединявам се към казаното от моя защитник. Съжалявам много за случилото се. По-добре аз да бях на мястото на пострадалите. Ако може да ми бъде наложена условна присъда.

Съдът ПРИКЛЮЧВА съдебните прения.

Дава право на ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ М.М.: Съжалявам за случилото се. Моля да ми наложите условна присъда.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 11.25 часа.

Председател: _____

Секретар: _____